

Η μηχανή άντλησης νερού από τα Λαούμια των Τσιφλικουδιών προς τον Υδατόπυργο. Σήμερα εκεί βρίσκονται τα γραφεία του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού. Το Συμβούλιο έχει σκοπό να αξιοποιήσει το χώρο της παλιάς μηχανής και να τον λειτουργήσει σαν μουσείο.

Εστιατόριο θα γίνει ο υδατόπυργος Λεμεσού;

Ο υδατόπυργος από μακριά.

Ο κ. Μάρκαρης μάς δείχνει το μηχανήμα από το οποίο παρακολουθείτο η στάθμη του νερού μέσα στο ντεπόζιτο του υδατόπυργου.

ΤΗΣ ΣΤΑΛΩΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Πολλοί είναι οι νεότεροι Λεμεσιανοί που διερωτούνται τι είναι εκείνος ο ατσάλενος πύργος που ...ορθώνει το ανάστημά του στο τέρμα της οδού Γλάδωνος και απέναντι από τον κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό της πόλης. Κι αυτό γιατί η ιστορία αυτού του πύργου έχει ξεχαστεί μέσα στους ρυθμούς και τις ανάγκες της σύγχρονης ζωής. Αν όμως για τους σύγχρονους Λεμεσιανούς αυτό το παράξενο κατασκεύασμα δεν έχει πλέον καμία σημασία για κάποιους παλαιότερους ήταν ουσιαστικά... τροφοδότης ζωής, αφού κάλυπτε τις ανάγκες σε νερό όλης της Λεμεσού. Γι' αυτό οι γονείς, οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας γνωρίζουν καλά την προσφορά αυτού του υδατόπυργου και τον έχουν σαν σήμα κατατεθέν της παλιάς Λεμεσού. Πώς όμως δημιουργήθηκε ο «Πύργος του νερού», όπως χαρακτηριστικά αποκαλείτο τότε, και ποια η περαιτέρω πορεία του; Πληροφορίες γι' αυτό μας έδωσε ο πρόεδρος του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού Άρης Μάρκαρης.

Η ιστορία, λοιπόν, αυτού του πύργου μάς παίρνει εξήντα έξι ολόκληρα χρόνια πίσω, στη Λεμεσό του 1929, με τις μερικές χιλιάδες κατοίκους και τις λιγοστές συνοικίες της. Μέχρι τότε η Λεμεσός κάλυπτε τις ανάγκες της σε νερό από τις υδατοδεξαμενές της Χαβούζας. Όμως οι ανάγκες της πόλης άρχισαν σιγά-σιγά ν' αυξάνουν και οι δεξαμενές της Χαβούζας δεν αρκούσαν για να τις καλύψουν. Η Λεμεσός χρειαζόταν ένα νέο σύστημα υδατοπρομήθειας και έτσι αποφασίστηκε η δημιουργία του υδατόπυργου στην περιοχή του Κομεσαριάτου, όπως ονομαζόταν τότε η συγκεκριμένη αυτή περιοχή.

Ο υδατόπυργος άρχισε να κτίζεται το 1929 από εργοληπτική εταιρία του εξωτερικού και στοίχισε εννιά χιλιάδες στερλίνες, ποσό αρκετά σημαντικό για την τότε εποχή. Μέρος του όλου έργου αποτελούσε επίσης και η μηχανή άντλησης νερού που κατασκευάστηκε στα Λαούμια των Τσιφλικουδιών από την ίδια εργοληπτική εταιρία. Η μηχανή αυτή ήταν συνδεδεμένη με τον υδατόπυργο και μαζί εξυπηρέτησαν την υδατοπρομήθεια της Λεμεσού για είκοσι περίπου χρόνια.

Ο υδατόπυργος τελείωσε και τέθηκε σε λειτουργία το 1931 και ήταν τότε το ψηλότερο κτίριο της πόλης. Το ύψος του είναι 130 πόδια από το έδαφος, ενώ το ύψος του νερού μέσα στο ντεπόζιτο μπορεί να φθάσει τα 22 πόδια. Οι ποσότητες νερού που μπορούσε να συγκεντρώσει κάλυπταν τότε τις ανάγκες όλης της Λεμεσού. Όταν όμως αυτές άρχισαν ν' αυξάνουν σημαντικά κρίθηκε αναγκαία η δημιουργία άλλης μεγαλύτερης σε χωρητικότητα δεξαμενής. Έτσι ο υδατόπυργος έπαψε αναγκαστικά να λειτουργεί γύρω στο 1951-52, όταν είχε τεθεί πλέον σε λειτουργία η καινούργια δεξαμενή.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΕΙ!...

Από τότε ο υδατόπυργος έπαψε πια να γεμίζει νερό και αφέθηκε σιγά-σιγά στην εγκατάλειψη και τη λησμονιά. Όμως δεν πρέπει να αφεθεί σε καταστροφή γιατί αποτελεί ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας αυτής της πόλης και ένα σημείο αναφοράς για τις παλαιότερες γενιές. Πιστεύουμε ότι με την κατάλληλη αξιοποίηση μπορεί να βγει από τη λήθη του χθες και να δώσει το παρών του στη ζωή της σημερινής Λεμεσού. Όμως ο Δήμος Λεμεσού, στου οποίου την αρμοδιότητα ανήκει πλέον ο υδατόπυργος, δεν έχει κάνει μέχρι τώρα κάποια σχέδια ή ουσιαστικές σκέψεις για αξιοποίησή του. Κάποιες εισηγήσεις και προτάσεις έγιναν, όπως γνωρίζουμε, από ιδιώτες και ξένες εταιρίες, αλλά το όλο θέμα δεν έχει εξετασθεί σε βάθος και ούτε έχουν εκδηλωθεί κάποιες προθέσεις εκ μέρους του Δήμου Λεμεσού. Οι προτάσεις που έγιναν εκ μέρους ιδιωτών αφορούσαν τη δημιουργία καφετέριας ή εστιατορίου στο ντεπόζιτο. Όμως για κάτι τέτοιο σίγουρα χρειάζεται τεχνική επεξεργασία και κατάλληλη μελέτη. Κάποιες προσωρινές σκέψεις του Δήμου Λεμεσού, όπως μας είπε ο υπεύθυνος Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου κ. Λόης Χαράκης, αφορούν τη φωτεινή διακόσμηση του υδατόπυργου κατά την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Όμως ούτε γι' αυτό έχει παρθεί ακόμη οριστική απόφαση. Ελπίζουμε ότι σύντομα θα παρθούν κάποιες αποφάσεις για να μην αφεθεί ακόμη ένα ιστορικό κομμάτι της χθεσινής Λεμεσού να χαθεί στο πέρασμα των χρόνων...